

Sygn. akt I ACz 511/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościółek

Sędziowie: SA Jerzy Bess

SO (del.) Beata Kurdziel (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. Ż.

przeciwko A. C.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki na zarządzenie Przewodniczącego Składu Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 grudnia 2015r., sygn. akt I C 1367/15

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Uzasadnienie

postanowienia z dnia 6 kwietnia 2016 r.

Zarządzeniem z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 1367/15, Przewodniczący składu orzekającego Sądu Okręgowego w Krakowie zwrócił pozew o zapłatę, wniesiony przez powódkę A. Ż. przeciwko pozwanemu A. C..

W uzasadnieniu zarządzenia została wskazane, iż powódka odebrała w dniu 9 grudnia 2015 r. wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez wskazanie adresu pozwanego w terminie 7 dniu pod rygorem zwrotu pozwu. Pismem z dnia 14 grudnia 2015 r. udzieliła odpowiedzi, iż nie zna tego adresu i prosi Sąd o jego uzyskanie poprzez bazę PESEL. W tej sytuacji Sąd I instancji dokonał zwrotu pozwu w trybie art. 130 K.p.c. z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych pozwu, mając na uwadze fakt, iż to na powodzie ciąży obowiązek wskazania adresu pozwanego, co wynika z treści art. 187 § 1 K.p.c. w zw. z art. 126 § 1 i 2 K.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła powódka. W jego treści skarżąca podniosła, iż w pozwie zwróciła się do Sądu o zwolnienie jej od kosztów sądowych oraz przyznanie adwokata z urzędu. Następnie wskazała, że w dniu 27 sierpnia 2015 r. otrzymała wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu, na które odpowiedź złożyła w dniu 7 września 2015 r. Kolejne wezwanie, na które również odpowiedziała, doręczono jej w dniu 29 września 2015 r. Z Sądu otrzymała także postanowienie z dnia 21 października 2015 r. o zwolnienie jej od kosztów sądowych, a nadto w dniu 27 listopada 2015 otrzymała kolejne wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu, na które odpowiedź złożyła w dniu 13 grudnia 2015 r. W dniu 21 grudnia 2015 r. doręczono jej zarządzenie w przedmiocie zwrotu pozwu. Pozwana podkreśliła, że do dnia sporządzenia zażalenia nie otrzymała od Sądu I instancji informacji dotyczącej złożonego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Skarżąca podniosła, że nie zna procedur sądowych oraz kodeksów i mając na uwadze, że nie

jest w stanie ponieść kosztów adwokata, wniosła o jego przyznanie przez Sąd. Gdyby powódka miała adwokata z pewnością nie pojawiłyby się braki formalne. Nie mając wiedzy prawniczej, odpowiadając na wezwanie Sądu I instancji o wskazanie adresu powoda, źle sformułowała treść pisma, co spowodowało zwrot pozwu.

W dalszej części zażalenia powódka podniosła okoliczności uzasadniające żądanie pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki musiało skutkować uchYLENIEM zaskarżonego zarządzenia.

Skarżąca trafnie podkreśla okoliczność, iż już w treści pozwu zamieściła wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych oraz przyznanie jej pełnomocnika z urzędu. Ponieważ rozstrzygnięcie w przedmiocie tych wniosków wpływało na treść dalszych czynności procesowych, do których podjęcia zobowiązany był Sąd I instancji w ramach dokonywania wstępnej kontroli pozwu, winny one zostać rozpoznane w pierwszej kolejności, w szczególności jeszcze przed kierowaniem do powódki wezwań o uzupełnienie braków formalnych wniesionego pisma procesowego w trybie art. 130 K.p.c. O ile wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został ostatecznie przez Sąd I instancji uwzględniony postanowieniem z dnia 21 października 2015 r., to Sąd ten zaniechał orzeczenia w przedmiocie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Okoliczność ta jest istotna, albowiem w przypadku, w którym Sąd Okręgowy ustanowiłby pełnomocnika profesjonalnego dla powódki, to zgodnie z treścią art. 141 § 1 K.p.c. pisma sądowe winny zostać doręczone temu pełnomocnikowi a nie zaś bezpośrednio powódce. W takiej sytuacji, to właśnie na udzielającym powódce pomocy prawnej pełnomocnikowi spoczywałby obowiązek usunięcia wszelkich dostrzeżonych przez Sąd I instancji braków, w tym również i w zakresie prawidłowego wskazania adresu zamieszkania powoda, którego nie uzupełnienie przez działającą samodzielnie powódkę w wyznaczonym terminie skutkowało zwrotem wniesionego przez nią pozwu.

Co jednak bardziej istotne, Sąd I instancji w zarządzeniu z dnia 17 listopada 2015 r., którym wezwał powódkę do wskazania adresu zamieszkania powoda zastosował nieprawidłowy rygor zwrotu pozwu. Należy zauważyć, iż powódka we wniesionym pozwie wskazała adres powoda, podając następujące dane: „Kuratorska Izba Sądowa- ul. (...)(...)Sąd I instancji nie zakwestionował prawidłowości tego adresu jako nieodnoszącego się do miejsca zamieszkania pozwanego (co z łatwością mogło zostać dostrzeżone). Po uzupełnieniu przez powódkę innych stwierdzonych braków pozwu, Sąd Okręgowy nadał bieg przedmiotowej sprawie, zarządzając doręczenie pozwanemu odpisu pozwu wraz z wezwaniem do złożenia odpowiedzi na pozew na wskazany przez powódkę adres. Z tą chwilą zakończył się pierwszy wstępny etap postępowania. Wobec tego, w momencie, w którym okazało się, że określony pierwotnie w pozwie adres pozwanego nie jest jego adresem zamieszkania i nie było mu możliwe doręczenie tego pisma we wskazanym

miejscu, niedopuszczalnym było sanowanie nieprawidłowości wskazanych przez powódkę danych adresowych pozwanego w trybie art. 130 K.p.c. W takiej sytuacji koniecznym stało się wezwanie powódki do wskazania prawidłowego adresu pod rygorem zawieszenia postępowania, a to na podstawie art. 177 § 1 pkt K.p.c. Wskazane uchybienie bezpośrednio stanowi o wadliwości zakwestionowanego zarządzenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone zarządzenie na podstawie art. 386 § 1 K.p.c. w zw. z art. 397 § 2 K.p.c. i art. 198 k.p.c. Zauważyć należy na

marginiesie, iż w zażaleniu powódka wskazała aktualny adres zamieszkania pozwanego.